

PRIVATBILISM KONTRA KOLLEKTIVTRAFIK

av Florian Wieland

När man får ett ämne för att skriva en uppsats händer det att man tycker någonting med ämnet låter fel. Här är det så.

Det första halvsekle av 1900talet var kollektivtrafik mycket viktig. Sedan, efter andra världskriget ökade biltrafiken. Att åka kollektivt blev omodernt och myndigheterna investerade ingenting i kollektivtrafiksystemen. Därför blev det sämre och sämre. På 1980talet observerades att det fanns allt för mycket trängsel i städerna och luften blev sämre av utsläpp. Men ändå ökade trafiken oavbrutet. Man insåg att det inte var någon utväg att bygga fler och fler vägar. Kapaciteten måste ökas, men inte kvantitativt utan kvalitativt. Att minska trafiken utan att reducera mobiliteten lät det nya paradigmet.

Bussar och tåg kom åter i synfältet. Men de var för gamla och långsamma. Man började åter lägga ner pengar på kollektivtrafiken. I dag är den attraktivare än någonsin. Bussar och banor trafikeras ofta i femminuterstrafik och den närmaste hållplatsen ligger runt hörnet. För en del människor finns det ingen ursäkt att inte åker kollektivt.

Men allmänna kommunikationsmedel fungerar bara om det finns tillräckligt med resande. På landet är det inte så. Det skulle inte vara ekonomiskt och inte miljövänligt heller, att trafikera små byar med ett tillräckligt kundvänligt intervall. Folk på landet behöver således oftast åka privat.

När man reser till en storstad, kan man byta i utkanten vid en så kallad infartsparkering till kollektivtrafik. En sådan kombination är oftast snabbast och mindre stressig.

Ämnet skulle alltså heller vara ”privatbilism i samspel med kollektivtrafik”.